

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 26

מיום ראשון, ט' באדר א' תשע"א, 13.2.2011

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 26 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ט' באדר א' תשע"א, 13.2.2011, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגן ומ"מ ראש העיר	מר מאיר דורון -
סגנית ראש העיר	גב' שירה אבין -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

חברת מועצה	גב' שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר משה אורי לוין -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -

נוכחים:

מנכ"ל	מר הרצל נחום -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
מהנדסת העירייה	אדרי' טלי שמחה אליקים -
סגן מהנדס העירייה	אדרי' ולדימיר לוין -
ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
מנכ"ל החברה הכלכלית	מר דניאל חן -

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר עידן למדן – פיקוח ויידוע אודות פדופילים ועברייני מין.
2. הצגת מנכ"ל החברה הכלכלית – מר דניאל חן.
3. אישור מינוי של מר אביעם גפני כיו"ר הוועדה החקלאית רמה"ש במקומו של רמי קנטור.
4. אישור מועצת העיר להגדלת חוזה מס' 225/10 – הגדלת אחזקת כבישים ומדרכות ב-50% מ-1.5 מיליון ל-2.25 מיליון ש"ח - יוצג ע"י גיל גורדון גזבר העירייה.
5. אישור תמיכות לשנת 2010 – יוצג ע"י גיל גורדון גזבר העירייה.
6. שונות.
7. שאילתא של חבר מועצת העיר גיא קלנר – הקרקס בכפר הירוק.
(תוספת לסדר היום)

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאת המועצה שמן המניין שמספרה 26. ברשותכם, הודעה למה אנחנו כאן, אני רוצה כמה מילים. אני מזה מספר חודשים מוביל מאבק מאוד חד ומאוד ברור לעניין מחירי המים, שבמשך השנתיים האחרונות גדלו משהו כמו פי 3, פי 4. לפני בערך כשנתיים אנחנו נאלצנו להקים תאגיד מים והיה מצב שאם היינו אנחנו ברמת השרון מסרבים להקמת התאגיד, אני וחבריי שלא היו פועלים להקמת התאגיד, היינו עשויים או עלולים לעמוד לדין פלילי ע"י משרד האוצר / משרד הפנים. בסופו של תהליך, מזה שנתיים יש לנו כאן תאגיד מים.

המאבק שאני מנסה להוביל במהלך החודשים האחרונים, לרבות פגישה שהיתה אצל שר האוצר וגם ביחד עם שר הפנים, היתה פגישה שבה אני הבעתי את עמדתי שלא יכול להיות מצב שאזרחי ישראל, במיוחד רמת השרון, כי אני אמון על רמת השרון ולא על המדינה, לא יכול להיות מצב שאנחנו צריכים לשלם כל כך הרבה. אני רוצה לומר לכם שהתירוץ של אודי ניסן, הממונה על התקציבים באוצר, היה שהעלאת המחירים במשך השנתיים האחרונות נובעת קודם כל כתוצאה מזה שיש משבר מים וכתוצאה מכך שבכוונת משרד האוצר ורשות המים להוריד את צריכת המים לנפש בעקבות זה שמעלים את המחירים. והוא אמר ש-20% מצריכת המים במדינת ישראל אכן נחסכה.

אני באתי ואמרתי דבר אחד: אני רוצה להבין מדוע מדינת ישראל לא פועלת בשיטה אחרת, והשיטה היא לא להכניס את ידה הארוכה של הממשלה לכיסים של האזרחים, אלא ללכת בכיוון אחר, של למשל הקמת תאגיד משותף או חברה משותפת לערים הרצליה, רמת השרון, תל אביב ובת ים, שבה ניתן יהיה להקים אולי, אפילו בעלויות של הרשויות עצמן, מפעל התפלה שיזרים מים ממי הים התיכון ליישובים שלנו, ואם אפשר גם בדרך של דחיקה, בדרך של משאבות, גם להעביר את זה ולמכור את זה ליישובים אחרים. הבקשה שלי

בעניין הזה נופלת לאורך כל הדרך על אוזניים אטומות, כאשר מנהל רשות המים אמר לי חד משמעית: 'לא משתלם'. אז מה משתלם? לעשות אצבע קלה על הדופק ולהגיד: 'רגע אחד, אוקיי, אנחנו באים, מכניסים את ידינו לכיסם של התושבים'?

החלטתי לעשות מעשה. מעבר לזה שאני גם אומר ומתריע ומדבר, החלטתי לעשות מעשה, ובעצה עם מספר חברים במועצה החלטנו להקים את האוהל הזה, את אוהל המחאה הזה. גם ברמת השרון יש אנשים שמתקשים לשלם את המים ואין שום הצדקה בעולם שישלמו מחירי מים כל כך מופקעים כשיש פתרון. ואמרתי את הפתרון קודם לכן. ניתן להקים מכון התפלה או מפעל התפלה במי הים התיכון שיזרים מים ליישובים על קו החוף. לצערי, לא הולכים על הכיוון הזה.

הקמנו את האוהל הזה והאוהל הזה יהיה כאן כמה ימים. אני רוצה לומר שההיענות של התושבים משעות הבוקר, מבערך השעה 10:00-10:30 שהקמנו את המאהל, פשוט מדהימה ומחממת את הלב. תושבי רמת השרון במאות רבות הגיעו לכאן, לא בדרך של המרצה, בדרך חופשית לחלוטין, וחותרים על כך שהם מביעים הזדהות אתנו במאבק הזה להורדת מחירי המים. אני אינני עושה פוליטיקה. ראיתי ושמעתי את הודעת ראש הממשלה ביום חמישי האחרון. הוא לא נותן פתרונות לנושא מחירי המים. אני אינני, ולמרות שאני באתי בעברי הלא רחוק, כבר 7 שנים, באתי מתפקידי בהסתדרות הכללית, אני לא חושב שנכון לאגם את המשאבים יחד עם ההסתדרות ולצאת למאבק, שכן המאבק של ההסתדרות יחד עם השלטון המקומי הוא לא מאבק שתואם את כל העניינים שאני חושב שצריכים בגינם אולי לצאת למאבק. והראיה היא, שאכן אנחנו בעיר החלטנו לצאת למאבק ראשון, ואני חושב, אני מאמין ורוצה ומקווה, שראשי רשויות אחרים בכל הערים יעשו את המחאה הזאת.

אני לא מאמין כל כך בהפגנות ואני גם לא רוצה לצאת באמירות כמו, שמעתי: 'הנה אתה עושה את זה בכיכר, כיכר תחריר'. לא בעניין הזה. אבל אני חושב שמחאה מהסוג הזה של רמת השרון זאת המחאה שצריכה להישמע, היא נשמעת. אני מודה, אני אומר לכם בשיא ההתרגשות, בשיא הכנות ובענווה רבה, תודה לתושבי רמת השרון שהגיעו לכאן היום, אני מניח שגם יגיעו בימים הקרובים כשיידעו שהאוהל קיים, שחותמים מרצונם על המחאה הזאת להורדת מחירי המים. אין לי ספק שבסופו של תהליך רשויות אחרות ילכו בעקבותינו ובסופו של דבר מי שאחראי לקביעת מחירי המים יוריד את המחירים.

אני רוצה לומר עוד דבר אחד. אני שומע גם קולות, גם פה וגם שאלו אותי באמצעי התקשורת, שאמרו לי: 'תשמע, אתה כנראה מכין את עצמך להתמודד אולי לכנסת או להיות שר או מה'. אני מצהיר פה בפני חבריי ובפני תושבים שנמצאים פה מסביב – אין לי כוונה להגיע לכנסת, אמרתי את זה לא פעם אחת, וגם אם היה לי איזשהו סיכוי והבטחה מפורשת להיות שר, אני מודיע כאן חד משמעית, אני נשאר ברמת השרון ומתכוון להתמודד גם לקדנציה הבאה, פה בעיר הזאת. חשוב לי, אני אוהב את העיר הזאת, העיר הזאת מאוד חשובה לי, יקרה לי, וביחד עם חבריי למועצה ואלה שגם אחר כך יהיו אתנו, נלך ונצעיד את רמת השרון קדימה בצורה טובה ויקרה. ברשותכם, בנושא הזה אני את דבריי סיימתי ואני מבקש ממאיר לומר מספר מילים, ואם יש מישהו מהחברים שרוצה להצטרף למחאה הזאת אני אשמח אם יאמר את דבריו גם כן.

מר מאיר דורון: תראו, היוזמה הזאת היא כל כולה של איציק. אני בהתחלה, כשהוא דיבר איתי והתייעץ איתי, לא הייתי בטוח בהצלחה. אני חושב שהרעיון שלו, אני מודה היום שהרעיון שלו היה בול, בינגו, שהוא בא ואמר לעשות את אוהל המחאה עם הישיבה כאן. מי שראה היום טלוויזיה,

הייתי אצל הרופא אז יכולתי לראות טלוויזיה באמצע היום, אני לא רואה אף פעם באמצע היום. אז היתה מחאה בירושלים וברמת השרון. בכותרות היה: יש מחאות של מאות אנשים בירושלים וברמת השרון.

אני רוצה לסבר את מה שהוא אמר על המים. המים היום בהתפלה עולים דולר ו-10 סנט ההתפלה במתקן רגיל, מתקן עד 250 מיליון קוב או משהו כזה. דולר ו-10 סנט כולל הכל, כולל כל המערכת, כולל הכל. אני מדבר על מערכת שמפיצה את הכל. הרי הם לא מדברים במתקן. יחד עם זאת, אנחנו משלמים הרבה מאוד. הדברים שאיזיק אמר הם לא סתם, הם בדוקים. תל אביב צורכת 60 מיליון קוב, אנחנו בערך 6 מיליון קוב וכך הלאה. הדברים האלו הם לא דברים מצוצים מהאצבע. אנחנו התנגדנו עד הרגע האחרון להקמת התאגיד, מפני שהבנו שכאילו יסירו את זה והממשלה תנסה לשלוט על המים. אנחנו שלטנו על המים, סיפקנו את המים ולא היו בעיות, ולכן הנקודה הזאת היא באמת רגישה. המים אחר כך מצביעים על החשמל ועל כל הדברים האחרים, וכאן יושבים נציגי הוועדה החקלאית שהמים אצלם זה מרכיב יסוד במחירים. זאת אומרת, זה יגרור העלאה של כל שאר הדברים. לכן אני מברך את איזיק, מברך את כולם שנתנו יד לזה, ואני חושב שהמטרה, אני ראיתי היום בטלוויזיה, השיגה את שלה וכל הכבוד.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה. עוד מישהו? כן, טל.

מר טל עזגד: אני רק רוצה מילה אחת. חבריי, חברי מועצת העיר, מאחר וכולנו, אני חושב, מסכימים עם המחאה ועם העשייה פה, אז אני חושב שמן הראוי בימים שהאוהל הזה עומד ופועל, שאנחנו באיזושהי צורה כזו או אחרת נתחלק ושחברי המועצה יהיו נוכחים פה ולא רק איזיק. אני יודע שכולנו עובדים וכולנו עסוקים, אפשר לעשות את זה באיזושהי תורנות כזו או אחרת. כולנו נבחרנו ע"י התושבים וקודם כל מתפקידנו זה לעזור

לתושבים. לכן מן הראוי היה שכולנו נהיה פה, ואני קורא לכולם באמת להתגייס לעניין הזה.

מר יצחק רוכברגר: עוד מישהו רוצה להתייחס או שאנחנו עוברים לנושאים? קדימה, חברים.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר עידן למדן – פיקוח ויידוע אודות פדופילים ועברייני מין.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הראשון, שאילתא של חבר המועצה עידן למדן בנושא פיקוח ויידוע אודות פדופילים ועברייני מין. הוא שאל שאלה. עידן, בבקשה תציג.

מר עידן למדן: החומר הופץ בפני האנשים. זה התחיל מאיזשהו סיפור קונקרטי, אבל השאילתא מורכבת גם וגם. רק לפני שאני אדבר אני אעדכן שבינתיים אני ניסיתי לחזור חזרה לעמוד שהופץ באינטרנט בפייסבוק של אותו אדם. אז העמוד בפייסבוק הוסר בינתיים. בינתיים הוא לא קיים, מה שיכול להיות או שהוא עובר דרך שם אחר או שבאמת מישהו נקט שם פעולה והוא החליט להסיר אותו. גם אתמול הייתי באיזשהו פאב פה ברמת השרון. אז שם זה אמנם לא קטינים, אבל שם פשוט הייתי נוכח גם באירוע של אדם בא עם הצעות לשני חיילים שם, תוך כדי הפאב זה קרה. לכן אני חושב שמפה באה השאילתא.

הרעיון, או מה שאני מקווה שאנחנו נוכל, קיימת הצעת חוק שמדברת על הקמת מאגר מידע וגם קיימת הצעת חוק, לא הצעת חוק, זה כבר בחוק, של לאסור על עברייני מין לעבוד במוסדות חינוך ובמוסדות רווחה שונים. השאלה אם באמת יש לנו מי שיכול לפקח על הדברים ואיך אנחנו פה יכולים

להבטיח את שלום הציבור. נכון, זה מאזן רגיש שאנחנו צריכים, אי אפשר לשלול מבנאדם לגור ביישוב מסוים, ואכן גם אנחנו לא רוצים שחלילה וחס מישהו... אליו, אבל לדעתי אנחנו כן צריכים לחשוב איך אנחנו נותנים פה מענה, כי בסופו של דבר, בעיקר בתחום הפדופיליה, זה עניין שאנחנו מגנים פה על ילדים. אני לא אחזור על כל השאלות משום שזה כבר פורט.

מר אבי גרובר: אני חושב שבמקביל, עם כל מה שאפשר לעשות במובן הזה כלפי אותם אנשים ומאגרי מידע, אני חושב שזה מאוד חשוב כל הנושא של חינוך של ילדים, כללים, גם ברשת, גם בכלל, לתת להם את הכלים כדי שימנע מהם להיכנס למקומות האלה שיעמידו אותם בסיכון ובאפשרות להיפגע מאנשים כאלה.

מר יצחק רוכברגר: עידן, תראה, אתה לבד נגעת בעניין ואמרת שאנחנו לא יכולים למנוע מגורים של מי וכו'. כשהעניין הזה יצא וקיבלתי את המכתב שלך וראיתי אותו לפני זה, מה שלא אופייני לך, אגב. ראיתי אותו בעיתון לפני זה.

מר עידן למדן: לא אופייני.

מר יצחק רוכברגר: אמרתי, לא אופייני לך.

מר אבי גרובר: מותר במדינה הזאת עיתונות, זה בסדר.

מר יצחק רוכברגר: אני ישר כמובן התחלתי לטפל בנושא ולראות מה בכלל הכלים שעומדים לרשותנו כרשות מקומית במניעה או הצרת צעדים כאלה ואחרים במקרה שכזה. הדבר הראשון שעשיתי זה כמובן טלפון למשטרה. הודעתי למשטרה, דיווחתי למשטרה. הכללים הם ברורים. זה עניין של משטרה והמשטרה צריכה לקבוע כללים לאותו אחד שהיה, נאמר, עצור או אסיר, השתחרר, אני בכלל התברר לי שהוא קיבל טיפול וכו', אבל לשיטה שלך, אני לא יכול לשלול. אבל מה כן התחדד לנו תוך כדי? שלמשל כל מיני

קבלנים, שירותי קבלן שנותנים לנו בעיר, כמו למשל אבטחה ודברים כאלה, נעשית בדיקה לגביהם. אנחנו ביקשנו שתיעשה גם בדיקה לגביהם גם בתחומים האלה, ומה שמתיר החוק בעניין הזה, אנחנו מקבלים-

מר עידן למדן: אז מישהו מאתנו יכול לקבל את המידע מהמטרה

אודות הרשימה של אותם אנשים. לצורך העניין שירה או-

מר יצחק רוכברגר: אין רשימה כזאת.

מר עידן למדן: אני שואל אם יש. למטרה בטוח יש.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני עונה את התשובות. אין רשימה כזאת.

בעקבות, חס ושלום, אירוע, אתה מקבל. המטרה לא נותנת לך דבר כזה. אין. לא יכולה לתת לך.

מר אבי גרובר: לפני שמישהו מתקבל לעבודה בבית ספר או בזה-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו בודקים.

מר אבי גרובר: אתם בודקים, יש בדיקה.

מר יצחק רוכברגר: בודקים, מבקשים.

מר אבי גרובר: כל בתי הספר, כל גני הילדים?

מר יצחק רוכברגר: חברים, מבקשים, יש מקרים, תפקידים מסוימים

שמבקשים על זה בדיקה ונעשית בדיקה. מאבטחים ואחרים נעשית בדיקה. הלאה.

לגבי ההערה לגבי בתי הספר – נעשות הנחיות בקרב תלמידים, נעשות הנחיות בקרב התלמידים הצעירים, נעשות הנחיות בקרב התלמידים היותר בוגרים. אני גם באופן אישי מלמד בבתי הספר, לפחות בתיכונים, בקרב ה-י"ב, שזה כבר גדול יותר, אבל גם מדברים על הנושאים האלה. נעשות כאן פעולות בתוך

בתי הספר גם בתחום הזה, גם בתחום של אלימות, גם בתחום של אלקוהול.
בכל התחומים, לרבות גם בנושא הזה גם נעשית פעולה. תודה.

מר עידן למדן: רק שאלה אחת. מהמטרה הודיעו לך שלפחות
במטרת גלילות יש איזשהו קצין אחראי שיודע ומפקח? לא רק ספציפית
עליו, אלא בכלל על עוד 5-6 שאנחנו אפילו לא יודעים.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך במטרה לי נאמר דבר אחד, ע"י גם
אגף החינוך וכו'. דובר, טופל, אין מה לחשוש לגבי הבנאדם. זה מה שנאמר.
יודעים עליו, שמים עין. אני אגיד לך שכל היום יושבים עליו וזה? לא. זה גם
לא הגיוני שזה ייעשה. אבל ידוע.

גב' שירה אבין: אני רוצה רק להוסיף, אני חושבת שחשוב מאוד גם
לגרום לערנות הציבור, כי יכולים להסתובב הרבה אנשים שלא ידועים והם
מסתובבים כאן ואנחנו כל הזמן מנסים להיות ערים. חשוב לציין שגם כל
הרכזים וכל האנשים שעובדים עם הנוער גם עוברים לפני זה בדיקה וגם
מלמדים אותם להיות ערניים ולעבוד ולראות את הדברים.

מר שרגא קירשנר: מעבר למה שנאמר ספציפית לגבי עברייני מין, אני
חושב שעידן העלה פה עוד נקודה חשובה לנושא הזה של אוריינות. אנחנו
נותנים הרי שיעורי העשרה בבתי ספר. השאלה אם במערכת החינוך אפשר גם
להסדיר סוג מסוים של נעלי אוריינות נכונה-

מר יצחק רוכברגר: כן רבתי. אני לא רוצה עכשיו, אני משתדל עכשיו
לא לומר את זה, אבל אפילו ביקשתי, עזוב, לא רוצה להיכנס. גם בנושא
אינטרנט ופייסבוק וכל הדברים האלה, אנחנו גם בנושא הזה שמים את הדגש.

7. שאילתא של חבר מועצת העיר גיא קלנר – הקרקס בכפר הירוק.
(תוספת לסדר היום)

מר יצחק רוכברגר: חברים, הנושא השני הוא שאילתא שלא רשומה כאן, כי היא הוגשה טיפה יותר מאוחר, אבל היא נמצאת והיא הוגשה לכס. שאילתא של גיא קלנר לעניין הקרקס.

מר גיא קלנר: לעניין הקרקס בכפר הירוק.

מר יצחק רוכברגר: תשאל את השאלה ואני אענה לך תשובה.

מר גיא קלנר: אני מזה תקופה מנסה לקבל קצת הסברים בהקשר של קרקס פלורנטין שפועל בכפר הירוק. השאלה שלי מתחלקת לשני חלקים עיקריים: החלק הראשון זה מדוע עיריית רמת השרון לא מעודדת את הפעילות של הקרקס. סך הכל העיר הזאת לא מבורכת בהרבה מאוד פעילויות ואטרקציות לילדים בגילאי הנוער ובגילאים הצעירים. יש פה פעילות מאוד אטרקטיבית בכפר הירוק. אני מבין שיש שם בעיות פרוצדורליות שדורשות פתרון, אבל נראה לי שבשכל ישר וברצון לפתור את הדברים ניתן להגיע גם להבנות. יש תחושה שאין רצון לפתור את העניין. הדבר מתחדד עוד יותר על הרקע שבו לא מזמן עשינו דיונים במסגרת כל מיני היתרים על עסקים ופעילויות נוספות שפועלות בתחומי העיר רמת השרון. אני לא אזכיר אותם כרגע – מסעדות ועסקים נוספים, שהחלטנו החלטות שכליות שבהן קודם כל המהות מנצחת ואחרי זה הבירוקרטיה ולא הפוך. קיבלנו החלטות מושכלות שנותנים למקומות האלה להמשיך ולפעול, מנסים להגיע לפתרון ורק אחרי זה מחליטים על לסגור אותם. נראה לי שבמקרה הזה, והאמת שהחלפתי על זה מילה בזמנו גם עם היועץ המשפטי של העירייה-

עו"ד מיכה בלוס: ואני לא הסכמתי.

מר גיא קלנר: אתה לא הסכמת, אני יודע, אבל מה לעשות, בסוף נציגי הציבור מנהלים את העירייה ולא הבירוקרטיה.

מר יצחק רוכברגר: תשאל את השאלתא. אל תפריעו לו.

מר גיא קלנר: דיברתי בזמנו עם היועץ המשפטי לעירייה על הנושא הזה, ואני חושב שהיועץ המשפטי צריך לקיים את המדיניות של מועצת העיר במסגרת החוק ולא להפך. לא לקבוע את המדיניות ואחרי זה שמועצת העיר תתיישר על פיו. אני חושב שיש פה נושא מהותי, שאם יש נתיב להגיע בו לפתרון אז שכולם יעבדו במציאת הפתרון ולא בלשים לזה רגליים. תודה.

מר יצחק רוכברגר: אני חייב לומר לך, גיא, חברי הטוב ושותפי לדרך. אתה פה טועה בטועה בשאלתא. השאלתא שהעלית אותה היא בסדר, אבל אתה טועה בה וטועה בה בגדול, ואני אסביר במה דברים אמורים. עיריית רמת השרון ואני עשינו ועושים הכל על מנת שהקרקס הזה ימשיך את פעילותו. אלא מה? והעברנו אפילו החלטה בוועדת לתכנון ובנייה להקצות קרקע חלופית, שלא בהתאם לקרקע שהוא ישב עליה, מתוך מטרה להחליף לו את הייעוד, והיתה דרישה חד משמעית של הוועדה המחוזית שהוא יתחייב שהוא יעשה שם פעילות של קרקס, למידה, העשרה וקורסים והכל, וזה בסדר גמור. אבל היתה דרישה, לא שלנו, של הוועדה המחוזית, שאומרת בצורה חד משמעית שהוא צריך להתחייב שהוא לא עושה במקום אירועים – בר מצוות, ימי הולדת ואחרים.

הוועדה המחוזית בדקה. לא אנחנו. בדקה את הנושא והגיעה למסקנה שבמקום נערכים אירועים פרטיים. למרות ההתחייבות שלו. והיא הורתה לנו חד משמעית לפעול לסגירת הקרקס. כמובן שאנחנו דיברנו עם הוועדה המחוזית וניסינו ללכת לבית המשפט ולעזור לו ככל שרק ניתן. אבל כשהם

באים ובודקים ואומרים לך, אפילו לא ביקורת שלנו: 'תקשיב טוב, אנחנו רואים כאן פעילות אחרת שנמצאת בתוך המתחם הזה', אנחנו לא מאשרים את המשך פעילות הקרקס והם פועלים כדי לסגור את המקום הזה. מחייבים אותנו בצו, מה זאת אומרת? עכשיו אני אתן לך דוגמה נוספת, דומה, לוועדה המחוזית. אין ועדה מחוזית שאני מכיר כמו ועדה מחוזית תל אביב שהיא מופקרת, שלא אוכפת, תקשיב טוב מה אני אומר לך – שהיא לא אוכפת פלישות, פעילויות לא חוקיות. לא אוכפת. אבל ברמת השרון, על נושאים שהם ערכיים לטובת הנוער, לטובת צעירים, יש מי שדואג תמיד מתחת לאדמה כדי לפעול, לסגור ולא לקדם עניינים. רוצה דוגמה? אתן לך דוגמה נוספת. אני קיבלתי צו, כולל הליכה לבית המשפט, על מנת לא להמשיך את הפעילות של מגרש האימונים שאנחנו רוצים עכשיו ומייצרים אותו לטובת הכדורגל. מגרש אימונים סינטיטי מתקדם. כי יש למעלה מ-600 ילד, כבר 700 ילדים ובני נוער, שמשחקים כדורגל, עם הורים בשבת והכל. ואתה צריך לתת להם מתקן ראוי לשמו, ולא כמו שזה נראה עכשיו שיש לנו מגרש וחצי שנראה כמו שהוא נראה וצריך להשקיע שם כסף. החלטנו ללכת על זה. היתה לנו הסכמה של הגופים ברמה העירונית, הוציאו לי צו, כבר חודש המקום הזה סגור. הכשרנו את המקום, הדשא הסינטיטי נמצא אצלנו ואני תקוע שם. לא רק זה, בחיים הוועדה המחוזית על השטח שם לא נקטה עמדה. מאז שאני ילד אני מכיר את השטח הזה, לא נגעו במקום הזה מעולם, הוא היה שטח בור. פתאום עכשיו זה חשוב לכולם. זה חשוב לוועדה מחוזית, פתאום ביקורת של הוועדה המחוזית נמצאת במקום. מישהו מפעיל אותם כדי להוציא לי צו הפסקת עבודה וגם פנה לבית המשפט. הפעלתי את היועץ המשפטי כדי שידבר איתם שלא ללכת לבית המשפט והתחייבנו לא להמשיך בהליכים עד לקבלת ההיתר כדת וכדין. עכשיו הנה דוגמה נוספת.

פה הרשות המקומית לא ניסתה להגן על הפעילות.

מר גיא קלנר:

מר יצחק רוכברגר: ממש לא.

מר גיא קלנר: תשאל את מיכה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, ממש לא נכון.

מר עידן למדן: אנחנו דיברנו אתכם על למצוא לזה מקום חלופי.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אני מבקש. אני עונה. ממש לא נכון. אנחנו

היינו אלה במועצה הקודמת ואנחנו היינו אלה שאישרנו את העניין הזה ורצינו את הדבר הזה. זה הסתבך תוך כדי זה שכנראה מישהו שם התריע לגבי הפעילות, והוא עשה כמה טעויות גם כן. הוא התחייב על משהו אחד ולא עמד בהתחייבויות. אני לא שלחתי אפילו פיקוח לשם. נשלח פיקוח מטעם הוועדה המחוזית. ואני אומר לך עכשיו – אם הוא יתחייב בפני הוועדה המחוזית, לא בפניי, שהוא עושה את הפעילות כמו שצריך, הוא יכול לפעול במקום. זה מה שאני יודע. גם אני אגן על זה שהוא יכול לפעול. אבל כשהם תופסים אותי עם אקדח על הראש ואומרים לי: 'תקשיב, הוא התחייב למשהו אחד ואנחנו לא מאשרים, לא נאשר' – מה אני יכול לעשות?

מר גיא קלנר: זאת אומרת, השאלטר בידי הוועדה המחוזית היום

ולא בידינו בכלל?

מר יצחק רוכברגר: רק הוועדה המחוזית, לא אני. ולמרות הכל אני

מציע לו שהוא יתחייב שם בפני הוועדה שהוא עושה את הפעילויות לטובת בני הנוער וכו', ושלא יעשה, שיעבוד לפי הכללים שלהם.

גב' שירה אבין: ושיעמוד במילה שלו.

מר יצחק רוכברגר: אתה יודע, אני רוצה רגע לומר, דקה. גם בנושא של

מגרש הכדורגל, קיבלתי היום אחר הצהריים הודעה שהיא לא מוכנה לאשר גם אחר כך את מגרש האימונים, היא לא רוצה לאשר אם אנחנו נעשה שם

יציעים. בסדר, אמרתי: 'תורידו את היציעים', בסדר? אמרו לי: 'זה יעלה לנו יותר כסף, כי אנחנו צריכים לקבל את ההשתתפות'. אמרתי: 'שיעלה לנו יותר כסף, אין מה לעשות'. אני חייב פעילות לנוער. כל דבר זה מלמעלה, נוחתים עליך ואתה לא יכול לעשות כלום.

מר טל עזגד: אבל כנראה שיש סיבות.

מר יצחק רוכברגר: העירייה איננה עוינת אותו. ממש לא. העירייה לא עוינת אותו, אבל הוא צריך גם להבין שיש כוחות מעל, ואני לא אעבור על החוק, עם כל הכבוד.

מר מאיר דורון: אבל גיא לא יודע שהוא היה בוועדה המחוזית, הציג את העמדה שלו, אני הייתי נוכח שם, ואמרתי: אם תצליח לשכנע את מהנדסת הוועדה ואת הממונה על הזה, אנחנו נעביר את זה. הוא לא הצליח לשכנע, הוא עשה שם כנסים למפעלים, הוא עשה דברים מהסוג הזה. עכשיו הוא לא יכול לקבל ביטוח. הוא לא יכול לקבל ביטוח אם לא הדבר הזה. והדבר הזה, יש ילדים שם, אנחנו חייבים להיות אחראיים.

מר עידן למדן: השאלה היא רק אם יש, לדוגמה, יכולת היום למצוא פתרון, גם אם לא בתחום הכפר הירוק, אצלנו בשטח, בתוך אחד ה-

מר מאיר דורון: ההפך, אם כבר-

מר עידן למדן: לפחות שאנחנו נמצא פתרון שהוא בסמכות שלנו.

מר יצחק רוכברגר: הלוואי והיה לי שטח. תאמין לי, אם היה לי שטח שהייתי יכול לעשות אותו אז הייתי עושה את זה לא רק לקרקס, הייתי עושה את זה ליותר מזה. הראש עובד כל הזמן לקדם כאן פרויקטים ולקדם כאן תוכניות. יש לנו בעיה פה היום לאשר כל דבר. יש תוכניות שמאושרות, הנשמה יוצאת לי.

מר טל עזגד: מטרידה אותי אמירה אחת שלך בין השורות, אם הקשבתי ושמעתי נכון, שיש איזה מגמתיות, אני אקרא לזה בלשים מקלות בגלגלים או להפריע לנו כרשות מקומית. אני חושב ואני יכול לתאר לעצמי גם ממה זה נובע. אבל אני חושב שצריכה לקום פה איזושהי קריאה, אולי בישיבת הנהלה, אולי בפורום מצומצם יותר, לשבת ולחשוב. כי אני מזהה לא אחת, גם עם המגרש, גם עם הקרקס ובעוד דברים, שיש איזושהי שימת מקלות בגלגלים מגמתית מצד המחוז והוועדה המחוזית.

הערה מהקהל: בגלל הגבולות, זה ידוע.

מר יצחק רוכברגר: אני לא רוצה להיכנס לזה. אתה מתפרץ לדלת פתוחה בעניין הזה.

מר טל עזגד: הנה, אמרו פה בקהל. זה כנראה בגלל הגבולות.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך שהתחושה שלי, ונאמר פה בקהל, שהם מנסים להפעיל עליי לחץ בעניין ועדת הגבולות עם תל אביב, כדי שאני אתקפל ואני אחתום עם תל אביב הסכם. המועצה, ההנהלה המורחבת אמרה את דברה בעניין הזה. אני חייב לומר, אני ביקשתי מהוועדה המחוזית מספר דרכים כדי לראות ולבחון את הנושא הזה מחדש. אני נענה בשלילה מבחינת הוועדה המחוזית וככל שינסו להפעיל עליי לחץ בעניין הזה אני יותר קשוח, ואני אומר לך יותר מזה – בסוף אנחנו נקדם את העניינים שלנו. יהיה בסדר. אני נותן לך בחריג לומר משהו.

גב' איילה לב (קהל): איילה לב, גולן 11 רמת השרון. רציתי להגיד שקרקס זה לא כמו לסגור חנות או לסגור מפעל. זה משהו ייחודי, אין כזה בארץ. אין שום מקום, זה קרקס מדהים. אנחנו הורים של ילדים-

מר יצחק רוכברגר: אבל לא סוגרים. אני חוזר ואומר, אנחנו לא סוגרים. ישנה הנחיה, עוד פעם, כולם משוכנעים פה, אין כאן מגמה לסגור את

הקרקס. הוא צריך להתאים את עצמו לדרישות של הוועדה המחוזית, והדרישות הן פשוטות אצלו. זה שהוא יתחייב שהוא לא עושה שם אירועים, בר-מצוות, שלא יהפוך את זה לאירוע מסחרי. זה מה שמבקשים ממנו, לא אנחנו.

גב' איילה לב (קהל): העניין הוא שאני מרגישה שאמנם אתם תהיו תומכים בו, אבל אתם לא מבינים שהוא נכס חינוכי ומשהו חד-

מר טל עזגד: למה את חושבת שאנחנו לא מבינים?

גב' איילה לב (קהל): כי אני משערת שהוא לא מצליח להסתדר רק עם החוגים, הוא צריך אולי תמיכה של העירייה.

מר טל עזגד: מה זה קשור אבל?

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אני חוזר ואומר. אנחנו בעד, ועם כל הבעד ועם כל הרצון, הוא צריך להתאים את עצמו לדרישות הוועדה המחוזית. אל תשכחי שיש לו קרקס בבית יהושע, משהו כזה, נדמה לי שם, והוא עושה שם עסק מסחרי. שם זה עובר בשקט. אצלנו הם לא נותנים לו. שיסדיר את ענייניו, אנחנו תומכים בקרקס. וזאת לא אמירה מהפה אל החוץ, אנחנו תומכים בקרקס, אבל הוא חייב להתאים את עצמו לתנאים של הוועדה המחוזית. ואם הוא לא יעשה את זה, אני אומר לך, הם לא יאשרו לו את זה.

גב' איילה לב (קהל): אנחנו בתור הורים לילדים ויש גם נציגים של הקרקסונים בעצמם, מה אנחנו יכולים לעזור בכדי לעזור לוועדה המחוזית לתמוך?

גב' שירה אבין: אין מה לעזור.

מר יצחק רוכברגר: את צריכה לדבר איתו, להגיד לו: 'תתאים את עצמך'.

מר טל עזגד: אני חושב שזה לא במקום, גיא, וגם אליך אני פונה.

זה לא במקום עכשיו לבוא ולשכנע בפורום-

מר גיא קלנר: זה לא נכון, טל.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה אומר לא נכון?

מר טל עזגד: שנייה, איציק.

מר גיא קלנר: למה אתה לא נותן למיכה לדבר? היועץ המשפטי

שלך.

מר מאיר דורון: מיכה קיבל הוראה מחגית, שהיא היועצת

המשפטית, לא לאשר.

מר גיא קלנר: אנחנו היינו פה העניין הזה, ביד על הלב-

מר מאיר דורון: חד משמעית אנחנו ניסינו לעזור לו.

מר יצחק רוכברגר: חד משמעית. וגם היום אני אומר לך. אני רוצה

לשאול את המהנדסת. שאלה לי אליך – בהנחה שהוא מתחייב בפני הוועדה

המחוזית זה עובר?

אדר' טלי שמחה אליקים: שהוא מתחייב לא לעשות פעילות מסחרית?

מר יצחק רוכברגר: כן.

אדר' טלי שמחה אליקים: זה יעבור. אנחנו ביקשנו מגילה אורון, מהממונה על

המחוז, לפני משורת הדין, אפילו שהכפר הירוק מיועד רק לפעילות

חקלאית, בגלל שיש לזה ערך מוסף לתלמידים האלה. אנחנו רוצים שהוא

יעשה תב"ע נקודתית ספציפית שתאפשר לו לחיות בשלום עם פעילות

מינימלית מסחרית. אז אם הוא באמת יצהיר על זה, מה שהוא לא הסכים

לעשות עד היום, שהוא יעשה משהו שולי, יפקידו לו את התוכנית הנקודתית

ואנחנו נוכל לאשר לו ולהוציא היתרי בנייה. כיום אפילו היתר בנייה אי אפשר להוציא לו.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש, חברים. טלי, תזמני אותו בבקשה, השבוע תזמני אותו אליך, תבהירי לו את רוח הדברים שדיברנו כאן, תנחי אותו מה הוא צריך לעשות, תנחי אותו בבקשה בכתב כדי שהוא לא יגיד אחר כך לא נאמר לו והוא לא הבין ולא כלום. תנחי אותו בכתב, תני לו רשימת מטלות מה צריך לעשות כדי שיהיה מצב שהוא יוכל להמשיך. זה מה שצריך להיות. תנחי אותו בכתב, תני לי העתק בבקשה מהדבר הזה ואני מקווה שזה יעזור. הלאה, הנושא הבא.

2. הצגת מנכ"ל החברה הכלכלית – מר דניאל חן.

מר יצחק רוכברגר: ב-1 בחודש החל את תפקידו מנכ"ל החברה הכלכלית, מר דני חן, שאושר ע"י ועדת המכרזים וע"י הדירקטוריון של החברה הכלכלית עפ"י כל הכללים. אני ביקשתי שדני יגיע לישיבה.

מר אבי גרובר: זה לא אושר בוועדת מכרזים.

גב' פרח מלך: ועוד איך שכן. זו ועדת איתור מיוחדת, מה זאת אומרת?

מר יצחק רוכברגר: ועדת מכרזים כוח אדם. אני ביקשתי מדני חן להופיע בפני חברי המליאה ושיציג את עצמו בכמה מילים. התחלנו את העבודה, בשעה טובה, בחברה, ואחר כך גם נציג כמובן את תוכניות העבודה וכו'. דני, בבקשה.

מר דניאל חן: ערב טוב לכולם. שמי דני חן, אני בן 55, נשוי פלוס 3, גר ביבנה. די נדדתי במסגרת התפקידים שלי מירושלים עד המרכז. מילאתי סדרה של תפקידים, גם בצבא וגם במשמר הגבול, אבל תפקידי ליבה בעיקר במשטרת ישראל, תפקידי פיקוד כמו מפקד תחנה, מפקד מרחב, סגן מפקד מחוז, ממלא מקום מפקד מחוז, עד שבשלב מסוים פרשתי בדרגת תת ניצב, שזה מקביל לתת אלוף. במשך כשנה הייתי בחוץ, חיפשתי ותרתי אחרי כל מיני תפקידים. גם בסקטור הציבורי, גם המוניציפלי, גם הפרטי. עיניי צדו את הנושא הזה של החברה הכלכלית. עשיתי גם בדיקה סביב העניין הזה, הבנתי טוב-טוב שזו זרוע מאוד ביצועית ששם מרחב התמרון ומרחב העשייה הוא אדיר. אני שמח על כך שמוניתי לתפקיד הזה. אני נמצא בסדר גודל של כ-10 ימים בתפקיד, כששתי מטרות שהצבתי לעיניי זה פעם אחת להקים את החברה, ממש בחיתוליה נמצאת החברה, ומאידך במקביל לשבת כמובן גם על היעדים של החברה, שהם רבים ומגוונים, ובד בבד אני מניח שנגיע פה לתוכנית שהיא מאוד ריאלית, שהיא תוצג בפני הדירקטוריון ומטבע הדברים תאושר גם ע"י יו"ר הדירקטוריון, שזה ראש העיר, ולהגיע למצב כזה שבאמת תוכנית ריאלית לפחות ל-5 שנים קדימה, שנוכל גם לקצור את הפירות. נדדתי, ראיתי גם חברות אחרות בערים אחרות, ראיתי שבאמת זו זרוע ביצועית אדירה ואני מאמין גדול שיחד עם חברי המועצה, הדירקטוריון והעירייה נצליח למנף את החברה הזו, שהיא בעיקר בכל מה שנוגע לצרכים של העירייה והצרכים האמיתיים, ויחד נצליח. תודה.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה. בהצלחה.

מר אבי גרובר: אפשר מילה בעניין הזה?

מר יצחק רוכברגר: לא. זה לא דיון, הוא רק מציג את עצמו.

מר אבי גרובר: בישיבה באפריל, כשאשרנו את החברה הכלכלית-

מר יצחק רוכברגר: כן, למרות הכל אני נותן לך לדבר.

מר אבי גרובר: התחייבת, פה דיברנו על הנושא הזה של בחירת המנכ"ל ואז אמרת ככה: 'ניתן לעשות את זה בדיוק כמו שאתה בוחר גזבר, מהנדס, יועץ משפטי, פתוח לחלוטין'. אני אמרתי לך: 'זה ייעשה כמו מינוי הבכירים בעירייה?' ואמרת לי: 'ממש אותו דבר'. אני רק רוצה לציין שהבחירה כאן לא נעשתה ממש אותו דבר.

מר יצחק רוכברגר: ממש אותו דבר.

מר אבי גרובר: המינוי של גילי, שהיה בתחילת הקדנציה, היתה נציגות של חברי המועצה שבחרה.

מר יצחק רוכברגר: אני מסביר לך.

מר אבי גרובר: אני שאלתי אותך שאלה, אני פותח עכשיו לפרוטוקול.

מר יצחק רוכברגר: יש אי הבנה שלך את הדברים. הכללים קובעים מפורש מה הם הסדרים לבחירת מנכ"ל חברה כלכלית עפ"י הוראות משרד הפנים, לרבות ההרכב. אין לנו כרשות מקומית, קיבלנו חוות דעת משפטית לדבר הזה, מה זאת אומרת?

מר אבי גרובר: אבל כשאשרנו את החברה הכלכלית אתה אמרת, אני קורא פה מה שאתה אמרת.

מר יצחק רוכברגר: רגע. אמרתי, אבל אחר כך התברר שהכללים הם כללים ברורים עפ"י משרד הפנים לבחירת מנכ"ל. הווה אומר, מינוי של נציג משרד הפנים, מינוי של נציג החברות הכלכליות או העירוניות, נציג של הרשות המקומית. נציג הדירקטוריון, סליחה. ואז, לאחר מכן מקיימים דיון, הם בוחרים מתוך הרשימה שהיתה שם מי המועמד, מביאים את המומלץ או

המומלצים לישיבת הדירקטוריון לאישור. לאחר האישור אפשר להציג אותו בישיבת המועצה. לא חובה, אפשר, אני מציג אותו.

מר אבי גרובר: אם אתה רואה שעשית טעות במליאת מועצה, אז מתקנים בישיבה אחרי זה כשמתברר-

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אני לא צריך לתקן את זה בישיבה אחרת. אני עובד לפי הכללים מדויק, מה שמשרד הפנים אומר לי. אחד לאחד.

מר אבי גרובר: אבל נתת פה התחייבות לחברי המועצה כשאישרנו.

מר יצחק רוכברגר: זו לא התחייבות. סליחה, מה אתה נוזף בי?

מר אבי גרובר: מה זה נוזף? אני קורא לך פה מהפרוטוקול ואומר לך, ואתם עושים מה שאתם רוצים.

מר שרגא קירשנר: לא, הם לא עשו מה שהם רוצים, הם עשו לפי החוק.

מר טל עזגד: אני רוצה להגיד לך משהו. זה הרבה יותר ענייני מההערות שלך כשגילי נבחר. לפחות השתדרגת. דני לא היה חבר בשום מפלדה, הוא היה קצין משטרה.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

3. אישור מינוי של מר אביעם גפני כיו"ר הוועדה החקלאית רמה"ש במקומו של רמי קנטור.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא אישור מינויו של אביעם גפני כיו"ר הוועדה החקלאית ברמת השרון במקומו של רמי קנטור, שעשה את

תפקידו שנים רבות בצורה טובה, בצורה ראויה. הגם שאתה חקלאי בנשמה, אני חושב שעשית מלאכת קודש כדי לייצג את החקלאים נאמנה, שתואמת את תפיסת עולמי ותפיסת עולמנו של רובנו כאן להמשך החקלאות ברמת השרון. בעניין הזה אני רוצה להודות לך על הפעילות שלך במהלך השנים. אבל בהתאם לתפקידה וסמכותה של הוועדה, ואני מקריא כאן, כמוגדר בסעיף 158 לפקודת העיריות ובהמשך להחלטת הוועדה החקלאית מיום 27/12/10, אני מעלה את מינויו של מר אביעם גפני לתפקיד יו"ר הוועדה החקלאית. אביעם גפני שימש כחבר בוועדה, היה סגן ונדמה לי גם מ"מ יו"ר הוועדה, מכיר את העבודה, חקלאי בנשמה, דור שלישי לחקלאים ברמת השרון. זאת ההצגה שלי, אני מבקש מחברי המועצה לאשר את החילופים ולאשר את אביעם כיו"ר הוועדה החקלאית. מי בעד? פה אחד.

<p>החלטה מספר 156: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי מר אביעם גפני כיו"ר הוועדה החקלאית רמה"ש במקומו של מר רמי קנטור.</p>

מר יצחק רוכברגר: אתה רוצה להגיד כמה מילים? בשמחה רבה.

מר שרגא קירשנר: שניהם, גם היוצא.

מר עידן למדן: גם היוצא וגם הנכנס.

מר יצחק רוכברגר: גם היוצא וגם הנכס כמה מילים.

מר רמי קנטור: אני מסיים פרק של 12 שנה. קיבלתי את הוועדה

החקלאית כשהיו לנו כ-4,000 דונם אדמה חקלאית, אפילו יותר. עד היום יש לנו את המספר הזה. זאת אומרת, אנחנו שמרנו על החקלאות ברמת השרון. בתקופה שלי לא הוכשר אף שטח חקלאי לבנייה. מספר החקלאים, בניגוד

למגמה הארצית, ברמת השרון לא ירד. לעומת זאת, נוספו לנו קשיים רבים מאוד, שזה בהקצבת מים. אני קיבלתי את הוועדה החקלאית כשהיה מים חופשי. זאת אומרת, היתה לנו מכסת מים, אבל לא היתה הקצבה. היום אנחנו עומדים על קיצוץ ניכר במים. אני שמח שהחקלאות מצליחה לשרוד, ולא רק לשרוד אלא לפרוח למרות הכל. אני חושב שאנחנו נכנסים לתקופה יותר קשה. אני חושב שהגיע הזמן שיבוא מישהו במקומי עם יותר כוחות, עם יותר אנרגיה, למרות שהוא כבר כ-5 שנים בתפקיד, משהו כזה, עדיין הוא צעיר ועדיין הוא בתחילת הדרך. אני דבר ראשון מאחל לאביעם שייכנס ברגל ימין. תקופה קשה מצפה לו, לא רק במים, גם בעובדים זרים, בקרקעות, בפיתוח רמת השרון, ברחי' השרף שעובר בשטחים החקלאיים. אני מאחל לו כמובן הצלחה. אני מודה לראש העיר על הרוח הגבית שקיבלנו, על התמיכה, על הסיוע הצמוד שקיבלנו ממאיר דורון, בין היתר בתקופה הצלחנו לשמור על מכסת המים כשרצו לקצץ אותנו לקציצות ממש והצלחנו להקים אגודת מים וכך אנחנו שומרים על המים. אני מודה לחברי המועצה כמובן, ומעל כולם אני מודה לחקלאים שממשיכים להיות חקלאים. אביעם, עלה והצלח. תודה רבה לכולכם.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה לכם.

מר אביעם גפני: ערב טוב לכולם. דבר ראשון אני מודה לרמי על כל הברכות. אני מקווה שאני אצליח להיכנס לנעליים הגדולות שלו. כמו שהוא אמר, יש לנו הרבה עבודה. אני רואה את עיקר תפקידי לשמור על החקלאים ועל החקלאות ועל רמת השרון ירוקה כמו שהיא עד היום. אני מקווה שנמשיך לעבוד בשיתוף פעולה עם העירייה, עם ראש העיר ועם כולם כדי להשיג את הדברים האלה ולשמור על החקלאים ועל החקלאות, שישאר לנו ירוק, ושיתוף פעולה עם כולנו.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה לך.

מר רמי קנטור: רציתי להודות לאורי לוי, שאיננו פה. אורי לוי
שעזר רבות לחקלאים ולחקלאות.

4. אישור מועצת העיר להגדלת חוזה מס' 225/10 – הגדלת אחזקת
כבישים ומדרכות ב-50% מ-1.5 מיליון ל-2.25 מיליון ₪ - יוצג ע"י גיל
גורדון גזבר העירייה.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, בקשה לאישור של מועצת העירייה
להגדלת חוזה שמספרו 225/10, הגדלת אחזקת כבישים ומדרכות ב-50% מ-
1.5 מיליון ₪ ל-2.25 מיליון ₪. גיל, בבקשה.

מר גיל גורדון: נושא האחזקה של הכבישים התחיל ב-1/8/10,
כאשר התקציב שלו הוגדר במכרז כ-1.5 מיליון ₪. מאותה תקופה למעשה
נכנסו למסגרת אותו המכרז, לאותו החוזה, הרבה מאוד עבודות שלא היו
בתוכנית המקורית, כאשר חלקן נבעו מהצורך למשל לעמוד בנושא של שיפוצי
קיץ לקראת תחילת שנת הלימודים, ולכן בבתי הספר נפרסו עבודות בכ-
400,000 ₪. מהסיבה הזאת ההיקף הכספי המקורי שאמור להיגמר ביולי 2011
לא יספיק כדי לעמוד בכל משימות האחזקה. המחירים במכרז הם מחירים
מאוד טובים, ולכן יש לנו גם סיבה לבוא ולהכניס כמה שאפשר פרויקטים
קטנים שלא דווקא תוכננו בהחזקה השוטפת. אנחנו, כדי לעמוד במשימות
האלה, רוצים להגדיל את המכרז ב-50%, שזה אומר להביא את זה ל-2.25
מיליון ₪. מבחינת תקציב בסעיף הרלוונטי, שזה עבודות קבלניות בנושא
הזה, המסגרת תהיה 2.3 מיליון ₪. כלומר, יש לנו מסגרת תקציבית לנושא.
אני ממליץ לאשר את זה, וזה בסמכות מועצת העיר.

מר הרצל נחום: סך הכל פה האישור הזה חוסך לעירייה כסף, מכיוון שהקבלן נמצא באחוז מאוד גבוה של הנחה. גם אם תיאורטית בעבודות שהיינו צריכים לעשות, אם יכולנו אפילו לעשות מכרז יש להניח שהיינו מקבלים הצעות מחיר באיזה 50% או 60% יותר גבוה. גם תיאורטית אם היינו יכולים לעמוד בעניין הזה. אבל היות והיו לנו דברים בלתי מתוכננים בנוה גן, שהיינו צריכים להקים בהתראה מאוד קצרה את גן הילדים שם ולפתח את השטח, אז הזרוע הביצועית הזו של מעכשיו לעכשיו היא זאת בעצם שיצרה את המצב הזה.

מר עידן למדן: יש לי פה כמה שאלות וכמה בעיות במכרז הזה, באישור, למרות שמצד אחד אי אפשר להשאיר אותו כרגע נטול הסבר. אבל קודם כל לא ראיתי לאיזה צורך נדרשת ההגדלה. קיבלנו שני מכתבים אותו דבר עם אותם מספרים. אני חיפשתי איפה נדרשת ההגדלה.

מר הרצל נחום: זה לא מכרז של פיתוח, זה מכרז אחזקה. הביצוע, למה השתמשו בכסף בהגדלה, הסביר את זה הגזבר, מפורט ברשימה על מה הלך הכסף. מכרז אחזקה זה מכרז אחזקה כשמו, שמאפשר לנו לטפל בראש ובראשונה במפגשים שנוצרים בעיר, אם זה מדרכות שנפערו, אם זה בעיות בטיחות, אם זה עמודים, אם זה כל מיני בעיות של כבישים בהיקפים כאלה ואחרים.

מר עידן למדן: עם זה אין לי בעיה. הבעיה היא שכשאני מסתכל על מה אנחנו עושים, אז אנחנו השתמשנו פה בדברים שלא לשם המטרה שלשמה הם נועדו.

מר יצחק רוכברגר: אין דבר כזה.

מר מאיר דורון: תן דוגמה.

מר עידן למדן: תן לי, אני אתן את הדוגמה ותענו לי, תסבירו לי, אז יכול להיות שזה לא. אני רואה שיש סככות אוטובוס. סככות אוטובוס זה לא תחזוקת כביש וזה, ובסככות אוטובוס, לפחות למיטב ידיעתי, יש לנו את המכרז שבו אנחנו נתנו את המכרז לחברת פרסום שאמורה לקחת את הסככות ולהחזיק את הסככות. לדוגמה אני אתן את בית הספר.

מר יצחק רוכברגר: זה הנגשה. אני אענה.

מר עידן למדן: דקה. יש את העניין של בתי הספר, מה הקשר שלנו בין בית הספר לבין אותה החזקה? כל פיתוח נווה גן של בית הספר, שאמור היה להיות באיזשהו מכרז בפני עצמו, אני לא יודע. תסבירו את הדבר הזה, מה הקשר למכרז הזה של אחזקת כבישים ומדרכות?

מר הרצל נחום: מכרז האחזקה מתחלק ל-2. אחד זה באחזקה, ודבר שני, הקבלן הזה מבצע את העבודות, אנשים בונים בתים, העירייה מחויבת לעשות את התוספות של המדרכות ברגע שיש פיתוח שם באזור, זה חלק, זה תחת הסעיף של מכרז אחזקות גם ביצוע של המכרז. אם אנחנו נלך לעשות מכרזים על כל דבר כזה, לא נגמור את העבודות בעוד 10 שנים ואנשים יישארו תקועים בכניסות לבניינים שלהם.

מר עידן למדן: אבל מה הקשר של בית הספר?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך. בית הספר מתקציב אחר לחלוטין. את החצרות אנחנו לקחנו לטפח. החצרות מבחינתנו זה כמו מדרכה. את המדרכות, את הפיתוח הסביבתי, זה החצרות, שבילי גישה, כל הדברים האלה אתה צריך לעשות בתוך בתי הספר. רק לגבי הנושא של סככות – ההגדרה של סככות אוטובוס היא לא מוגדרת נכון. הכוונה היא חד משמעית לעניין של הנגשה בתחנות אוטובוס. הנמכה על מנת שתהיה אפשרות להגיע בצורה נכונה גם לתחנה. דבר נוסף, לגבי ההגדרה של אחזקת כבישים ומדרכות – עדיין יש

בתוך הסעיף הזה כל מיני מקומות שאתה צריך לטפל בהם אד הוק. אתה עושה כביש, עושה מדרכה לדוגמה במקום מסוים, לא כל מקום צריך, למשל, לעשות אותו במסגרת של עבודת תשתית ותשתית עומק, אלא רק לגבי שיבוש, בורות, אספלט. זה לצורך הנושא הזה. אם היינו עושים מכרז היה המחיר שלו עולה פי כמה וכמה, ופה עפ"י חוק אתה יכול להגדיל את הסכום, זה הסיפור.

מר אבי גרובר: במכרז הרי יש פירוט של העבודות שאנחנו מבקשים לעשות במסגרת המכרז, ועל זה נותנים את המחירים. יש פה משהו שלא הופיע במכרז?

מר מאיר דורון: הכל בתוך המכרז, מתוך סעיפי המכרז. אנחנו לא יכולים לתת סעיפים חדשים. הכל מתוך המחירים. ישבתי עם ולדימיר, ולדימיר אומר אם הוא עושה את זה אנחנו חוסכים 30%.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את הגדלת החוזה שמספרו 225/10, הגדלת אחזקת כבישים ומדרכות, מ-1.5 מיליון ₪ ל-2.25 מיליון ₪. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

<p><u>החלטה מספר 157:</u> הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה מס' 225/10 – הגדלת אחזקת כבישים ומדרכות ב- 50% מ-1.5 מיליון ל-2.25 מיליון ₪</p>

<p>5. אישור תמיכות לשנת 2010 – יוצג ע"י גיל גורדון גזבר העירייה.</p>
--

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא אישור תמיכות לשנת 2010. גיל, בבקשה.

מר גיל גורדון: בשנת 2010, כמו בשנים הקודמות, אנחנו בתחילת השנה, כבר בדצמבר, מתחילים להודיע לעמותות לגבי הקריטריונים וכל הנושא, שיתחילו להעביר אלינו את המסמכים הדרושים כדי שרואה החשבון יבדוק את העמידה שלהם בקריטריונים לקבל תמיכות. בתחילת השנה אנחנו מקבלים את ההצעות, בדרך כלל לוקח גם לעמותות זמן שמנסים לארגן את כל המסמכים, אישור של ניכוי מס במקור, דו"חות כספיים, כל מיני דברים נוספים שלוקח זמן להכין אותם, ואנחנו קובעים תאריך. בשנה החולפת אישרנו פעמיים הארכה של מועד של הגשה, כאשר המועד האחרון היה בחודש מאי. כלומר, עד חודש מאי למעשה מועצת העיר אישרה לנו לעבוד לפי תקציב שנת 2009 ב-1 חלקי 12. רק בסוף מאי, למעשה אחרי חצי שנה שהתמיכות כבר היו משולמות, הבאנו את הנושא לדיון בוועדת תמיכות והיו ישיבות עד חודש אוקטובר. כלומר, רק לקראת סוף אוקטובר יכולנו לבוא ולהביא את זה למועצת העיר לאישור. באותו זמן רציתי להביא את זה ואז עלה נושא תקציב העירייה וזה נדחה עד היום.

מבחינת התקציבים שמדובר בהם, מדובר על תקציב לעמותות דת שהוגדר בתקציב 2010 120,000 ₪. עמותות לסיוע למפגרים 80,000 ₪. עמותות סיוע לשיקום גם 80,000 ₪. משפחות במצוקה, עמותות שעוסקות בתחום הזה, 340,000 ₪. עמותות ספורט 4.335 מיליון ₪. עמותות בריאות 65,000 ₪. עמותות מאומצות 50,000 ₪. עמותות קשישים 1.065 מיליון ₪. מלגות 20,000 ₪. חינוך ותרבות 30,000 ₪. הגנת הסביבה 100,000 ₪. זו למעשה המסגרת, שלמעשה מחולקת בתוך ספר התקציב בכל תחום, כמו שקראתי, מופיע התחום הזה של המלגות, כאשר ועדת מלגות מתכנסת ודנה. בדפים שהעברנו לכם יש שני דפים – אחד מהם זה דף שמפרט לגבי כל עמותה כמה סך הסכום שאושר, והפורמט השני זה פורמט שנותן כמה מילים על כל עמותה

מה הפעילות שלה, ומהסעיפים שניתנו לה כתוב איזה סכומים. יש מספר עמותות שניתן להם סכומים ממספר קטגוריות.

מר אבי גרובר: אתה יכול להרחיב על הנושא הזה?

מר גיל גורדון: איזה מהם?

מר אבי גרובר: איך עמותה שעובדת גם בדת, גם בהגנת הסביבה למשל.

מר עידן למדן: גם בסיוע למשפחות במצוקה וגם להגנת הסביבה.

מר אבי גרובר: זה עוד איכשהו יכול להיות. תסכים איתי שהגנת הסביבה נשמע קצת פחות קשור. בית חם וחשיפה של אמת.

מר גיל גורדון: אני חושב שההגדרה גם של הגנת הסביבה היא לא כל כך מוצלחת. אם אתם זוכרים, במהלך שנה קודמת, 2010, היתה הגדרה ראשונית של תקציב התמיכות ובמהלך השנה הגדרנו שנעשה 100,000 ₪ נוספים לכל מיני מטרות כלליות, לאו דווקא שזה הגנת הסביבה, אבל זה נבע מכך שעמותת אחל"ה, להזכיר לכם, ביקשה סיוע בנושא המשפטי שהיה להם לגבי הנושא של תע"ש עם כל זיהום הקרקע, ואז אמרנו נעשה סעיף כללי. הם דיברו בזמנו על 50,000 ₪, בסוף אישרנו להם מתוך זה, אם אני זוכר נכון, 35,000 ₪.

מר אבי גרובר: תנו איזה סעיף כללי מה זה הגנת הסביבה.

מר גיל גורדון: נכון, אז אני אומר, הגדרה לא מוצלחת. זה סעיף תמיכות כללי לעמותות.

מר עידן למדן: את הדפים האלה לא צירפת בתחשיב הסופי של סך הכל.

מר גיל גורדון: זה היועץ המשפטי.

מר אבי גרובר: נגמרה 2010, כבר כולם קיבלו את הכסף, זה לא שמחכים לאישור שלנו.

מר גיל גורדון: זה גם עבד כל הפרוצדורה.

מר אבי גרובר: אני מניח שזה הכל לפי הקריטריונים.

מר גיל גורדון: דרך אגב, מיכה, אתה רוצה בהיבט החוקי? הכל בהתאם לקריטריונים שהיו מאושרים באותו מועד.

עו"ד מיכה בלום: ועדת התמיכות היא ועדה מקצועית שפועלת על סמך הקריטריונים שמליאת מועצת העיר הזאת קובעת. אנחנו השנה גם שינינו את הקריטריונים ועשינו קריטריונים יותר מוסדרים ויותר מקיפים, על מנת שהכל יהיה מוסדר יותר.

מר גיל גורדון: רק לגבי 2011 נשאלתי פה. 2011 קבענו תאריך אחרון להגשה 27/2. בדיונים שהיו במהלך שנת 2010 עידן ביקש, ובצדק, שהפעם לא נעשה כל פעם הארכות על גבי הארכות. לכן הרמנו טלפונים לכל העמותות הרלוונטיות והדגשנו בפניהם שהפעם זה מועד אחרון. אני מקווה שעד אז הם יספיקו באמת להגיש את כל הבקשות. הפעם לפי הקריטריונים האחרונים.

עו"ד מיכה בלום: אני חוזר עוד פעם, אנחנו פועלים על סמך הקריטריונים שמליאת מועצת העיר קובעת. אנחנו ועדה מקצועית, את אותם קריטריונים מפנים לאותן בקשות של העמותות.

מר אבי גרובר: אנחנו צריכים עכשיו לאשר...

עו"ד מיכה בלום: הנוהל אומר לאשר. הוא לא אומר להניח, הוא אומר לאשר.

מר חיים חשטא: בסדר.

מר עידן למדן: אתה בהחלט יכול לא לאשר. דבר ראשון, באמת

הערה, שאלה כללית. לא יכול להיות שאנחנו מגיעים למצב שאנחנו מאשרים היום את התקציב של 2010, את התמיכות. אכן היה פה איזשהו עיכוב ואנחנו צריכים להימנע מכך השנה. ובהחלט, וזה אמרנו, שאנחנו נסגור את התאריך ולאחר מכן נקיים את הישיבה באזור אפריל-מאי, שזה יהיה כמו שצריך בהתאם לדברים.

דבר שני, הייתי רוצה לדעת, אתה בוועדה המקצועית, נכון גיל? זאת אומרת, הייתי רוצה לדעת איך אתם-

מר גיל גורדון: אני, המנכ"ל והיועץ המשפטי.

מר עידן למדן: לאותן עמותות שעושות מספר תחומים, לדוגמה

אנחנו ניקח באמת את חשיפה של אמת, שקיבלה בשני ראשים תקציבים, האם ומדוע הם נכנסו לאותו תקציב כללי שנקרא הגנת הסביבה, שאמרת שזה היה תקציב כללי, מדוע דווקא אותן עמותות נכנסו? בית חם וחשיפה של אמת. בית חם זה 3 וחשיפה של אמת, מדוע הן נכנסו בתוך ההרחבה הזאת?

שאלה נוספת שיש לי פה בעניין הזה, אתה גם לא הוספת את זה לסיכום הכללי. בסיכום הכללי כתבת שבית חם קיבלו 150,000, אבל בפועל הם קיבלו 200,000 ₪.

מר טל עזגד: איציק, סליחה רגע, אני לא מבין. אני מוצא את

עצמי כבר פעם שלישית או מי יודע כמה בדיון על הקריטריונים ועל התמיכות. או שעושים דיון אחד מסודר על הנושא הזה-

מר יצחק רוכברגר: קיימו דיון.

מר טל עזגד: לא, התקיימו הדיונים כבר, זה כאילו אני מוצא את

עצמי בדז'ה וו. לא כבר דיברנו על זה?

מר יצחק רוכברגר: דיברנו.

מר טל עזגד: הקריטריונים לא אושרו? זה כאילו דז'ה וו כזה. זה כאילו אנחנו חוזרים עכשיו אחורה.

מר עידן למדן: לא חוזרים אחורה, כי יש לך פה תקציב שלא מוזכר. אני רוצה לדעת. אני גם רוצה להבין האם כשאתה מעניק עכשיו 20,000 ₪ תחת הכובע של דת ואתה מעניק אחר כך 50,000 ₪ תחת הכובע של עזרה לנזקקים, האם אתם כצוות מקצועי עושים את הבדיקה שהכסף באמת הלך לאותו דבר שאליו הוא נתבקש? הייתי שמח אם תיתן לי את התשובות על הדברים האלה. והערה כללית רק, ואני הבעתי את דעתי, עוד שאלה – האם יש פה את העניין של השימוש במבנים? האם זה מוגדר במסגרת התמיכה שימוש במבנים, חשמל ומים? והערה אחרונה, ועל זה אנחנו כבר דנו כמה וכמה פעמים, אני סבור שהתמיכה שלנו, ויכעסו עליי פה החברים, אבל התמיכה שלנו בספורט המקצועני הוא עדיין חריג ולא עומד בשום קנה מידה לטעמי לעומת הדברים האחרים שהם חשובים לא פחות, אם לא יותר. אמרתי שאתה תכעס.

מר יצחק רוכברגר: אני לא כועס.

מר גיל גורדון: אבל זה יבוא לדיון בקריטריונים של שנה הבאה.

מר יצחק רוכברגר: אני מדבר. אל תסביר, אני פה.

מר עידן למדן: אני בכל זאת מבקש, אני מקווה שהמועצה תעשה על זה דיון ענייני וקונקרטי לקראת קביעת הקריטריונים הבאים.

מר יצחק רוכברגר: גם על זה דנו וזה מופיע בקריטריונים.

מר עידן למדן: מופיע בקריטריונים ועוד פעם אנחנו זה.

מר יצחק רוכברגר: דקה, חברה. אני רוצה לענות דווקא לסעיף האחרון ואת השאר, בגדול, יענה גילי. לעניין התמיכות בנושא הספורט, ספורט ייצוגי, ספורט עממי וכו'. ישנם קריטריונים, נקבעו קריטריונים והם צריכים להגיע לאישור המועצה לשנת 2011. נכון?

מר גיל גורדון: הקריטריונים אושרו כבר.

מר טל עזגד: הקריטריונים כן, התקציבים עוד לא.

מר יצחק רוכברגר: התקציבים עוד לא.

מר עידן למדן: גם תקציב וגם קריטריונים.

מר גיל גורדון: אחרי שנעשה את החלוקה אנחנו נאשר את החלוקה.

מר אבי גרובר: אישרת את תקציב 2011 ואישרת גם איך אתה מחלק את הכסף שהשארתי ל-2011.

מר גיל גורדון: נכון. אותו דבר ב-2010 עשית.

מר יצחק רוכברגר: היו לנו שיחות... ואמרתי לך בגילוי לב שאני אבדוק בתוך הקריטריונים אם הקריטריונים אכן עונים לחלק מהפרמטרים או לחלק מהקבוצות, אם הן נוגעות מדויק או עד כמה שניתן מדויק כדי להתאים את הקריטריונים למציאות. ואתן לך דוגמה. דיברנו על זה קודם, למגרש האימונים. קבוצת הכדורגל עירוני ניר רמת השרון, ואמרתי לך את זה, שאני אביא למועצה את בדיקת הקריטריונים, וגם דיברתי על זה עם הרצל, לבדוק את האפשרות להתאים את התקצוב. ואני יודע שאנחנו ברמת השרון מתקצבים את הספורט ואת הספורט הייצוגי ברמות שאני לא מכיר רשות במדינת ישראל שמתקצבת ברמת תקצוב כזאת כמו שאנחנו מתקצבים. אבל, ופה האבל הגדול. ישנה מציאות. קח לדוגמה את קבוצת הכדורגל רמת

השרון, קו נטוי קבוצות הילדים ונוער, שיש היום משהו בין 600-700 ילדים, ואנחנו רוצים להגדיל את הפעילות הזאת, כי אני רואה בספורט הייצוגי בכלל, בעיקרון, גם בנושא של קידום כל מערך הספורט והכדורגל, גם כדורסל, רואה בזה גם ערך חינוכי ממדרגה ראשונה. כך אני רואה את זה. לא בכדי אני נותן תשומת לב מירבית לנושא של השקעה בתשתיות, כמו שדיברתי קודם לכן על המגרש, וגם לפעילות השוטפת. אין סיכוי להגדיל את כל מערך הילדים והנוער אם אתה לא נותן לקבוצה הבוגרת שהיא תהיה הקבוצה שמובילה אחריה, היא העוגן המרכזי. לשמחתי הרבה, אני גם אוהד את הקבוצה, ולשמחתי הרבה העניינים שם מנוהלים היום בצורה מעולה. אני חושב שבנסיבות הקיימות, ואמרתי להרצל לבדוק את האפשרות, מאחר שהקבוצה נמצאת היום במקום הראשון ובשמחה רבה היא גם עשויה לעלות לליגת על, שהתקציבים שם הם תקציבים אחרים לחלוטין, ואמרתי לך, אני גם אביא אישור להגדלת התקציב לקבוצה כי יש לנו בעיה הרי במתקן. ופה הבעיה, יש לנו בעיה במתקן. כדי להשקיע במתקן זה כמה מיליונים טובים ולהוציא את הקבוצה לשחק במקום אחר, אתה תצטרך לחזק את הקבוצה. אבל אתה לא יכול להגיד לקבוצה 'אל תשחקו ואל תעלו ליגה'. ויותר מזה אני אגיד לך – היום במשחק האחרון שהיה נגד הפועל כפר סבא כאן במקום, חבל על הזמן. היו קרוב לאלף מרמת השרון. זה היה מדהים לראות את זה. זה היה כיף לראות את זה, לראות את הילדים יחד עם ההורים, וזאת הפעילות החברתית שאני רוצה לראות אותה וזה בסדר גמור.

זה היה משחק שהקהל בא, חיובי.

מר אבי גרובר:

כשמובילים ארבע אפס קשה להיות שלילי. באחד

מר עידן למדן:

אפס זה אחרת.

מר יצחק רוכברגר: עידן, אני אומר לך, אני כמעט בטוח שעפ"י הקריטריונים שנקבעו, ואני מקווה שזה יהיה בסדר, נצטרך גם לתגבר את התקציב ולהגדיל את התקציב עוד במהלך השנה הזאת.

מר עידן למדן: אני מקווה שהקבוצה תמצא ספונסר טוב וראוי.

מר יצחק רוכברגר: לגבי ספונסר אני רוצה משפט.

מר עידן למדן: זה מה שאנחנו צריכים למצוא. שיוביל וייתן. אבל תן לגיל לענות.

מר יצחק רוכברגר: אני אתן לך, דקה. רק משפט לגבי ספונסר. אני הרי יכול להביא ספונסרים לקבוצות, ואני אמרתי באחת הישיבות שאני נמנע מלעשות כך. כי אני לא רוצה מחר-מחרתיים שמישהו שאני ביקשתי ממנו לתרום כסף יקשור את זה לאיזה מצב שאני אצטרך להיות חייב לו מסיבה כזאת או אחרת. ובנסיבות האלה נמצא משוגע אחד, אני מדבר על משוגע חיובי ברמה הכי חיובית שיכולה להיות, ודיברתי על זה בישיבה הקודמת. זה מאיר יצחקי. אם מאיר יצחקי לא נמצא בקבוצה – אין קבוצה.

מר גיא קלנר: אני רוצה להמשיך דווקא משהו מהכיוון של עידן ולא ממקום של אנטי, אלא ממקום של פרו. לצערי. אני יושב בעמותת אנוש כחבר דירקטוריון. החלוקה פה לדעתי היא לא פרופורציונלית בעליל. זה לא נגד הכדורגל וזה לא נגד הכדורסל, וצריך להגיד את האמת.

מר עידן למדן: אבל אנחנו באים מאותו מקום. רק אל תגיד שבאתי מאנטי, אני בא איתך מאותו מקום, זה לא מאנטי.

מר גיא קלנר: אם 2011 סגורה אז היא סגורה וזה בסדר, הרי שום דבר פה לא יקרה מחר בבוקר. אבל כעיקרון, אם יש סך תקציב לחלק בנושא של תמיכות, צריך לעשות קודם עבודה של חלוקה עקרונית בין התחומים: דת,

סיוע למפגרים, עמותות לסיוע לשיקום, ואחרי זה בתוך הסעיפים. זה לא הגיוני שלמפגרים מקצים 80,000 ₪ ולספורט למעלה מ-2 מיליון ₪. עם כל הכבוד.

מר יצחק רוכברגר: הגיוני מאוד. ביטוח לאומי מממן.

מר עידן למדן: זה לא הגיוני. זה לא קשור. אם אתה עושה, תיתן עוד.

מר גיא קלנר: סליחה, אני לא לוקח מיליגרם של חשיבות מפעילות הספורט והירתמות של בני נוער והפעילות החינוכית והקהילתית שזה עושה. מבורך ושאפו, מוריד את הכובע. לא קשור. אבל אם יש סך של משאבים לרשות לחלק בין תחומי הסיוע השונים, צריך לחשוב האם אי אפשר לקבוע עקרונות של, סתם אני אומר, 4 מיליון ₪.

מר אבי גרובר: אבל גיא, זה לא עובד ככה.

מר עידן למדן: למה? בדיוק ככה זה צריך לעבוד.

מר אבי גרובר: זה לא הולך 4 מיליון ₪ לתמיכות.

מר גיא קלנר: אני אגיד לכם מה. תקשיב. אם כל מילה שאומרים פה מפרשים אותה ישר כאנטי וכאיום וזה, אז זה לא לעניין כי זו לא הכוונה שלי. אבל אם מצד שני אני צריך להגיד את הדברים כי אני רוצה לשמור על אינטרסים גם של קבוצות נוספות בתוך הקהילה של רמת השרון, אז אני אגיד אותם גם אם אתם לא אוהבים את זה. אני אגיד את זה.

מר עידן למדן: אם אתה קובע אם אתה צריך לתת עכשיו 2 מיליון ₪ או 4 מיליון ₪, זה משהו אחר. זה לא נגד.

מר יעקב קורצקי: תבוא מחר בבוקר, תדפוק לאיציק בדלת, בארבע עיניים תגיד לו את האמת.

מר גיא קלנר: מה זה קשור? יש דיון עכשיו בוועדת תמיכות. מה

אתה רוצה, להתחבב על הציבור שלך? אתה מדבר עליי? אני מבקש ממועצת העיר-

מר יעקב קורצקי: אתה תעשה הון פוליטי-

מר גיא קלנר: אני אעשה פוליטיקה איך שאני רוצה, לא מבקש ממך אישור.

הערה מהקהל: סתום את הפה שלך, גיא, אל תדבר אליו ככה.

מר יצחק רוכברגר: אבי, שתוק. שתוק אתה.

מר עידן למדן: כבר פעם אחת דיברתם ככה. זה לא במקום וזה לא יפה, ותאמין לי שזה רק אחרת פוגע.

הערה מהקהל: למה לא עצרת אותו כשהוא זרק לחיים חשטא?

מר עידן למדן: אבל זה חבר מועצה לחבר מועצה.

מר יצחק רוכברגר: עידן, חלאס. הלאה.

מר גיא קלנר: אני מבקש לסיים את הנקודה. מותר? אני מבקש בדיון הבא-

הערה מהקהל: להתפטר.

מר גיא קלנר: אני לא אתפטר, מה לעשות.

מר יצחק רוכברגר: אולי מספיק? די. תלך החוצה, תנשום אוויר קצת.

מר גיא קלנר: כל מה שביקשתי, הדיון על 2011 סגור. לקראת

הדיון על 2012 לחשוב על מנגנון חדש שאומר קודם לוקחים את התקציב מקרו, מחלקים אותו לפי תחומי פעילות של תמיכות, ואז בתוכו עושים את החלוקה לפי קריטריונים. זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: עושים את זה. ככה זה נעשה. כל הסיפור הזה היה יכול להיגמר, אתה יודע איך? בהערה אליי, להגיד לי: 'תשמע, בוועדת תמיכות אני רוצה לבדוק את האפשרות לתקצב יותר, למשל, את עמותת X, עמותת Y'. הייתי אומר לך תיגש-

מר עידן למדן: אבל זה תלוי בתקציב, איציק.

מר גיא קלנר: איציק, אנחנו בתקציב למשל מאשרים נושא של תרבות – 100,000 ₪. ואז את זה אתה מחלק. ועדת התמיכות מחלקת את זה בהתאם לקריטריונים. זה בדיון על התקציב, לא בוועדת תמיכות.

הערה מהקהל: קיבלו פי 1.5. 700 ילדים פלוס הקבוצה הבוגרת מקבלים פחות מ-120 בנות, זה הקבוצה הבוגרת, שכל כולה היא מחוץ לארץ.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, בודקים את זה.

הערה מהקהל: אני רוצה לשאול שאלה. איפה הייתם עד השנה הזו? הרצל והיועץ המשפטי וגילי עלו על זה ועשו את הבדיקה ותיקנו את המעוות. למה עכשיו כשקורה מה שקורה פה-

מר יצחק רוכברגר: הוא לא טען את זה.

מר גיא קלנר: אני לא טענתי את זה. אני לא נגד החלוקה היותר שוויונית בין כדורגל לבין כדורסל.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא טען את זה, הוא דיבר על משהו אחר.

מר גיא קלנר: דיברתי בין התחומים.

הערה מהקהל: אני מדבר על ה-700 ילדים ששילם על זה 900, ואני אחדש לך עוד משה – הם לא באים רק לשחק כדורגל, הם גם באים ללמוד,

ומהכדורגל אנחנו מממנים אותם באופן פרטי, שהילדים לא יסתובבו ברחובות ולא יהיו בבתי סוהר. אז תחשבו רק על זה.

מר שרגא קירשנר: ממה שאני רואה פה ומה שאני שומע כבר 3 שנים-

מר יצחק רוכברגר: יא אלה, הלוואי שתהיה לי אופוזיציה כמו פעם קודמת, הייתי מסתדר איתם. אתם איתי אז זה יותר קשה לי.

מר שרגא קירשנר: אני רואה דבר מאוד פשוט. אנחנו פשוט לא מפסידים מספיק כסף, ועובדה שזה לא מתחלק נכון. אני חושב שכדי להגיע לפרופורציות צריך להגדיל את תקציב התמיכות.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אין בעיה. יכול להיות.

מר שרגא קירשנר: ברור לכולנו שהקריטריונים נמדדים לפי מספר המבקשים.

מר עידן למדן: אתה זוכר רק את השאלות ששאלתי, גיל? תדע לענות על השאלות ששאלתי. כולל התמיכות שמסביב.

מר שרגא קירשנר: אין מה לעשות, יש קריטריונים. עכשיו יש פה טענה לתרבות וטענה לעמותות אחרות-

מר יצחק רוכברגר: מה זה משנה עכשיו? אתה כבר עושה לי דיון עכשיו? הוא העלה בצדק. אני מקבל את מה שאתה אומר. כן גיל, תענה לו.

מר גיל גורדון: שאלת האם אנחנו עושים ביקורת שהכספים באמת יוצאים למה שהם מיועדים מבחינת התמיכות. אנחנו לפני שנה לקחנו את רו"ח בועז גזית, זה אותו רואה חשבון שעושה מעקב ומאשר את מי שמקבל תמיכות. הוא הכין טפסים מיוחדים שהועברו לעמותות, הם מילאו אותם והעבירו אליו. בימים אלה הוא גומר לעשות את הסריקה לגבי שנת 2009, לראות שבאמת עשו את היישום של כל הכספים בהתאם למה שהתחייבו. והיה

ולא, אנחנו פשוט נקזז כספים מהתמיכות בשנה הזאת, אם לא הלכו לפעילות שלשמה ניתנו הכספים. כך שבנושא הזה בהחלט יש בקרה ויש גם הנחיות איך צריך לבנות את הטפסים האלה. לגבי הנושא ששאלת אם אנחנו הכנסנו את כל התמיכות העקיפות – לגבי מתקנים שאלת ודברים נוספים. מה שעשינו, שכרנו בשנה שעברה משרד רואי חשבון וגם עורכת דין שליוותה את הנושא, והיתה גם הערה של הביקורת בנושא שאמרו שאי אפשר לתת תמיכות עקיפות. זה גם מאוד הגיוני, כי הרי סך הכל מועצת העיר באה ומאשרת תקציב מסוים ואנחנו נותנים שווה ערך לכסף בדרך שלא עברה דרך מועצת העיר. לכן באנו וביקשנו ממי שאחראית על הנכסים לתת לנו טבלה של כל אותם המבנים והמתקנים שמשמשים עמותות, והיא מטעמים ששמורים איתה עיכבה את האינפורמציה הזאת יותר משנה. היא כרגע, כמו שאתם יודעים, פוטר וכן הלאה. לאחרונה קיבלנו, לאחר שפנינו לעובדות שלה באופן ישיר, שזה היה לקראת אוקטובר 2010, קיבלנו טבלה מפורטת של כל אותם הנכסים. ביקשנו משמאי העירייה והוא עשה הערכה כמה השווי של כל אחד מבחינת שכר דירה שצריך להיות למול כל אחד מהנכסים. אותו דבר עשינו גם בנושא הוצאות חשמל, שלמעשה יש את העלויות שלהן. לקחנו מחירוניהם לנושא של מתקני ספורט מוינגייט וראינו מה העלויות של כל אחד מהמתקנים לפי שעות שימוש. הנושא הזה עדיין לא הושלם במאה אחוז. היום בדיוק ישבתי לנושא החשמל. מה שחסר לי כרגע, ארנונה קיבלתי את העלויות ואת החובות של כל העמותות, נושא החשמל אני צריך לקבל ביומיים הקרובים. ברגע שכל החומרים האלה יובאו אני אביא את זה למועצת העיר ולמעשה אלה כספים שנמצאים בתקציב, רק נצטרך להגדיר אותם כחלק מתמיכות של העמותות. להחליף את הסעיף, זו המשמעות.

מר אבי גרובר: רגע, השקעות חד פעמיות, למשל באצטדיון, זה לא

קשור לזה?

- מר גיל גורדון:** נכון. זה מתקן בבעלות העירייה.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים, אני מבקש לאשר.
- מר עידן למדן:** מה לגבי התוספת האחרונה שהיתה?
- מר אבי גרובר:** אפשר על כדורגל נשים לקבל הסבר?
- מר גיל גורדון:** איזה תוספת?
- מר עידן למדן:** בסעיף הכללי, למה בסוף בסעיף הכללי פתאום בחרת לתקצב דווקא את שתי העמותות האלה?
- מר יצחק רוכברגר:** היה את זה, חבר'ה, זה אושר. חברים, אני מבקש לאשר את התמיכות.
- מר עידן למדן:** רק שנייה, הוא לא ענה לשאלה הזאת.
- מר גיל גורדון:** א', אתה רואה, יש לנו הגדרות של תקציבים לתחומים. לקחנו את ה-100,000 ש הזה, שזה סוג של שפיל, שאנחנו למעשה מה עושים בדיונים? אנחנו מקבלים דו"חות כספיים, רואים את היקף הפעילות של העמותה. עכשיו, במקרים האלה ראינו שהיתה פעילות שלמעשה במקום שהגדרנו באותו תחום לא היה מספיק כסף. אז לקחנו מהסעיף הכללי והעברנו לפעילות היותר קבועה שהיתה באותה עמותה.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים, אני מבקש לאשר את התמיכות לשנת 2010 כפי שהוצג ע"י גיל. מי בעד? מי נגד? מי נמנע?
- מר מאיר דורון:** אחד.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה גם?
- מר יעקב קורצקי:** אני נמנע בגלל חסדי תקווה, יש לי עניין אישי.
- מר יצחק רוכברגר:** בסדר, להימנע על הכל זה בסדר. עבר, תודה רבה.

החלטה מספר 158: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנעים – 2) את
התמיכות לשנת 2010.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה להודות לכם ושוב בסיום הישיבה
להודות לתושבי רמת השרון על ההיענות.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

3. אישור מינוי של מר אביעם גפני כיו"ר הוועדה החקלאית רמה"ש במקומו של רמי קנטור.

החלטה מספר 156: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי מר אביעם גפני כיו"ר הוועדה החקלאית רמה"ש במקומו של מר רמי קנטור.

4. אישור מועצת העיר להגדלת חוזה מס' 225/10 – הגדלת אחזקת כבישים ומדרכות ב-50% מ-1.5 מיליון ל-2.25 מיליון ₪ - יוצג ע"י גיל גורדון גזבר העירייה.

החלטה מספר 157: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה מס' 225/10 – הגדלת אחזקת כבישים ומדרכות ב-50% מ-1.5 מיליון ל-2.25 מיליון ₪

5. אישור תמיכות לשנת 2010 – יוצג ע"י גיל גורדון גזבר העירייה.

החלטה מספר 158: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנעים – 2) את התמיכות לשנת 2010.